N° 85. A°. 1833.

DONDERDAG DEN 24sten OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 15 Augustus.

Dezer dagen zijn er wederom, naar het schijnt, belangrijke tijdingen omtrent de staatkundige onderhandelingen bij onze Regering ontvangen. Omtrent derzelver inhoud is niets met zekerheid uitgelekt. Het schijnt echter, dat de laatste bijeenkomsten te Londen zich niet bijzonder door eenen geest van toenadering hebben onderscheiden, en dat men integendeel bij onze Regering op nieuw op inwilligingen, en het verleenen van uitgestrekter volmagten aan onze Gezanten, heeft aangedrongen. Men verzekert, dat dezerzijds daarop nog niet zou zijn geantwoord, maar men met verlangen nadere berigten uit Londen dienaangaande te gemoet ziet.

Volgens sommigen zoude er tusschen *Talleyrand* en *Palmerston* tegenwoordig niet zulk eene naauwe eenstemmigheid, als vroeger, bestaan; *Talleyrand* zoude thans veel door den Generaal *de Flahaut* die zich te Londen bevindt, worden ondersteund, en men had opgemerkt, dat die Generaal zeer naar de zijde van Belgie overhelde.

De Commissie tot de Wetboeken heeft dezer dagen hare werkzaamheden hervat, en houdt zich bezig met de in het Wetboek van Koophandel te brengen wijzigingen, waarvan de voordragt aan de Staten-Generaal, in de in October aanstaande te opene zitting, zal worden gedaan.

Het Dagblad van Weenen, dd. 23 Julij, bevat den volgenden rondgaanden brief der K. K. Landsregering in het Aartshertogdom Oostenrijk onder de Ens, betreffende de sekte *Giovine Italia* (het jonge Italie). Toen voor twaalf jaren de sekte der *Carbonari* de burgerlijke orde in de Staten van Italie met eenen volslagenen ommekeer bedreigde, heeft Zijne K. K. Majesteit om Hoogstdeszelfs onderdanen tegen de landverdervende leerstellingen en de verleidingen dezer sekte te waarschuwen, de even misdadige, als voor den Staat gevaarlijke bedoelingen derzelve door de verordeningen dd. 16 Nov. 1821, tot wetenschap van een iegelijk bekend doen maken, opdat onervaren en ligtvaardige menschen voor wie de partijdrijvers die bedoelingen zorgvuldig verborgen hielden, hierover onderrigt, weêrhouden mogten worden van aan de zamenrotting der *Carbonari* deel te nemen.

Dezelfde vaderlijke zorgvuldigheid noopte Z. M. om van stonden aan met betrekking tot de in den loop der nieuwe tijdsomstandigheden gevormde, niet minder gevaarlijke, veeleer eenen verhoogden graad der *Carbonaria* uitmakende, onder den naam *Giovine Italia* zich gevormd hebbende zamenspanning, even gelijke maatregelen te verordenen. — De strekking van dit eedgenootschap is de bestaande Regeringen om te stooten en de geheele maatschappelijke orde het onderst boven te keeren; de middelen, van welke het zich bedient, zijn de verleiding en zelfs de door verborgene partijhoofden in den vorm van veemgerigten uitgesproken moord-besluiten.

Zoo als het nu van zelf spreekt dat ieder, die deze hoogverraderlijke bedoelingen kende en desniettegenstaande zich in het Genootschap *Giovine Italia* deed inlijven, krachtens § 52 van het strafwetboek is aan hoog verraad; dat ook wanneer in het bij § 54 en 55 van hetzelfde wetboek voorzien geval, van namelijk reeds met het doel bekend te zijn en zich onthouden te hebben de voortgangen dier zamenrotting te verhinderen of hare leden aan de Regering bekend te maken, zich aan opgemelde misdaad medepligtig gemaakt, en de wettelijk daarop bepaalde straffe zich opgeladen heeft, even zoo zal, te rekenen van den dag der bekendmaking van de tegenwoordige verordening, niemand zich nog met onwetendheid van het doel des Genootschaps kunnen verontschuldigen.

Men berigt uit Frankfort an Main:

Een nieuw muzijkaal kunstwerk verwekt hier thans algemeen de belangstelling van alle de vrienden der toonkunst. De Instrumentmaker C. F. Walter van Ludwigsburg heeft eene nieuwe voortreffelijke orgel in de Barrevoeters-kerk gebouwd. Dit merkwaardige voortbrengsel van Duitschen kunstvlijt heeft 74 klingelende toonen en kost 30,000 gulden. De uitwerking van het volle werk is verrukkend en, wanneer de kerk leeg is, zoo sterk, dat zwakke zenuwen dezelve niet verdragen kunnen; men gelooft, dat de lucht en de grond van het gebouw daarvan beven. De twee groote C-pijpen in het pedaal zijn 32 voet hoog en 1½ el breed. Twaalf kolossale blaasbalgen voorzien dit reusachtige werk van den noodigen wind. Maar indien het volle orgel eene vreeselijk-dreunende uitwerking heeft, zoo persen de enkele zachtere toonen tranen uit de oogen der toehoorders.

Uit Portugal wordt het volgende gemeld:

De rust duurt voort, maar de Kabinetsraden worden derwijze kort op elkander volgende gehouden, dat men eene groote gebeurtenis als op handen zijnde moet beschouwen. Twee maal des daags vergadert de raad met den Koning in persoon als voorzitter. Zoo als gij wel denken kunt, is de zaak onzer naburen de eenige welke onze Ministers eindelijk is geschied dezen wijzen maatregel hebben aangenomen, zulks alleenlijk is geschied op den aandrang en de krachtvolle noto's, welke de Heer *de Rayneval* aan den Heer *Zea* heeft gezonden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 13 Augustus.

Er hebben in de laatste dagen verscheidene zamenkomsten bij de Conferentie plaats gehad met de Belgische gevolmagtigden, wier voorstellen, zegt men, zoo overdreven zijn, dat zij zelfs het vertrouwen van *Talleyrand* hebben doen wankelen, en er wenken tot beteugeling dier overdrevenheid schijnen gegeven te zijn. Twee kouriers zijn met depêches naar Brussel afgezonden, om nieuwe instructien voor de Belgische afgezanten te bekomen.

Volgens berigten van den 3den, met de stoomboot: *Lord of the Isle*, te Cowes ontvangen, was het Miguellistische hoofdkwartier den 2den te Leca di Balia, twee mijlen van Oporto, hadden er, na den aanval van den 25sten Julij, tot hiertoe nog geene nieuwe vijandelijkheden plaats gehad. Het verlies der Miguellisten bij dien aanval, had niet meer dan duizend man bedragen, niettegenstaande de troepen naar hunne vorige stelling moesten terug trekken onder een hevig vijandelijk vuur. De Hertog *van Cadaval* was te Obidos, eene stad, twaalf uren gaans van Lissabon gelegen, en voorzien van een sterk kasteel dat op eene rots gebouwd is. Hij had daaronder zijne bevelen 7000 man, waarvan 700 man kavallerie, en waarbij zich dagelijks nog aanmerkelijke troepen guerilla's voegden.

Het schijnt, dat de Fransche en Engelsche Ministers zich openlijk met de zaken van Portugal zullen inlaten. Men verzekert, dat door werkelijke tusschenkomst der beide mogendheden Donna *Maria* op den troon zal geplaatst worden en den jongen *Orleans* zal huwen.

MENGELINGEN.

BESCHRIJVING VAN DE PROVINCIE *LA PLATA*.

(Uit de reize van een' Fransche Hospitaalbeambte.)

De Schrijver kwam onlangs in de wateren van *la Plata* aan. Het heerlijke weder en het levendige spel der walvisschen in het glinsterende water maakten op hem den gunstigsten indruk. Deze dieren heffen zich regtop uit de golven, en storten dan, met een geweldig gedruisch, in dezelve terug. Een hunner, zegt de Schrijver, verhief zich zoo nabij aan ons schip, dat zijn val, wanneer die naar ons ware gerigt geweest, ons gevaarlijk had kunnen worden. De eerste, welke zijnen gezellen dit sein tot vrolijk spel gaf, verhief zich op eenigen afstand, en had het voorkomen van eene rots in het midden van den vloed. Een der matrozen, die dit zagen, riep ook: rotsen! doch het gedruisch, dat zijn geweldig ligchaam in den val veroorzaakte, deed ons onze dwaling bemerken; en weldra zag men links en regts hen opkomen, tellende wij van dezelve tien. Nadat zij zich verwijderd hadden, zagen wij eene zeeslang, die op de oppervlakte des waters, als op eenen vasten bodem, scheen voort te glijden. Zij was op een' verren afstand van ons; derhalve konden wij hare schrikbarende grootte niet bepalen; doch onze schipper, hoewel hij meer buitengewoons gezien had, verbaasde zich daarover. Bij de aankomst te *Rio Jeneiro* geraakte men in gevaar van gevangen genomen te worden, want de passen der reizigers waren niet op *Rio Jeneiro*; doch de Schrijver kwam in gesprek met den Generaal, en onderrigtte dezen, dat men in *Frankrijk* geene passen op *Buenos-Ayres* verleende, waarheen hunne reis eigenlijk gerigt was. — Deze Generaal, een zeer wakker man, ruimde daarop alle hinderpalen weg, onderrigte den Schrijver van den bedroefden staat van het land, waarin hij was aangekomen, en van de slechte behandeling, die alle vreemdelingen, bijzonder Fransche Officieren, aldaar te verduren hadden.

In stede van het *Land van Beloften*, dat wij ons verbeeld hadden, vertoonde ons reeds de eerste aanblik een eenzaam, onbewoond strand, van al den tooi der natuur beroofd. Eenige hier en daar verstrooide boschjes waren het eenige sieraad, en alles bewees, dat, den mond van de *Plata* tot *Buenos-Ayres*, en alzoo

zeventig uren afstands, die de doorgaande gesteldheid des lands ware. De hemel was klaar, de wind ons gunstig, en wij kregen *Buënos-Ayres* in het gezigt nog voor den heuvel, op welken het gebouwd is: zoo laag ligt het. De koepels en torens van een twaalftal kerken, welke het bevat, maar die ook de eenige aanzienlijke gebouwen zijn, vereenigen zich in de verte met de groepen van voor anker liggende schepen; en dit, op den achtergrond van eenen helderen hemel, levert eene niet onaangename vertooning op. Reeds hoopte ik, dat de stad de onvruchtbaarheid van den grond zoude vergoeden; doch weldra bemerkte ik mijne dwaling. Zoodra wij digt genoeg aan wal waren, om de enkele voorwerpen te onderscheiden, zagen wij lage, onbevallige huizen. De oever is met eene soort van muurwerk verschanst; horenwerken en bastions, op elkander gestapeld, omringen de stad, voor welke men evenwel niets gedaan heeft, om de ontscheping der waren en de aankomst der reizigers gemakkelijk te maken. Poorten zijn er niet; men weet alzoo niet, waar men reeds in de stad *is*; doch men komt in tamelijk breede straten, met huizen in eene tamelijk lijnregte strekking; maar deze straten zijn niet geplaveid. Tusschen twee vrij hooge voetpaden is een afgrond van slijk, waarin dieren en wagens verzinken kunnen, even als in *Polen*, bij droogweder. De huizen hebben zelden eene verdieping. Het ontbreekt aan steen; men bouwt met inlandschen baksteen, die slecht gebrand en zeer onderhevig is aan plantengroei. De slechte geaardheid van dezen steen, gevoegd bij de vochtigheid der lucht, veroorzaakt, dat op de muren overal kruiden wassen, ter lengte van vijf, zes voet. Dit is zeker voordeelig, want men kan daarmede de geiten voederen; doch inwendig brengt zulks in de huizen eene zoodanige vochtigheid te weeg, dat eindelijk paddestoelen daarin opschieten. Wil men zich vertreden, zoo vindt men geene andere wandeling, dan eene plaats van eenige honderd schreden lang, met eenige steenen banken, en vol ossenbeenderen, de wegwerpsels van den rijkdom der inwoners van *Buënos-Ayres*. Deze plaats van verlustiging ligt langs de *Plata*; het gezigt der beenderhoopen en der Neger-hutten aan de eene zijde, terwijl de andere door het water beperkt is, maakt dezelve gansch niet aanlokkelijk; ook vindt geen wandelaar daar behagen. Men heeft een oud zee-magazijn in eenen schouwburg veranderd; maar de hinderlijke lucht van traan en teer wederhoudt vele lieden, denzelven te bezoeken. Daar het aan Europesche schouwspelers ontbrak, hebben zich eenige inlanders der kunst gewijd; de voornaamste hunner is een barbier, wiens winkel druk bezocht wordt. Behalve dit tooneelvermaak, en het stierengevecht, is er geene gelegenheid, binnen zoomin als buiten de stad, tot uitspanning. Wil men, slechts om versche lucht te scheppen, buiten de stad gaan, zoo loopt men gevaar, als het geregend heeft, tot aan den hals in het moeras te zinken, of de vrees voor tijgers, wilde honden en roovers doet alras den lust vergaan. Men moest dus op een ander land bedacht zijn, om *Chili*, in welks nabijheid *Buënos-Ayros* is gelegen, kwam bij mij in aanmerking. De gelegenheid begunstigde mij: een Fransch Officier, uit *Chili*, kwam aan. Ik vroeg hem dadelijk naar den toestand van het in *Europa* zoo beroemde gewest, dat hij doorgereisd had. Hij antwoordde door een' diepen zucht, en zeide eindelijk: » Kent gij *Buënos-Ayres?* Dit is het *Parijs* van *Chili!*" Meer wilde ik niet weten; want ik reisde niet met een wetenschappelijk oogmerk, noch om de heerlijke plantenwereld te onderzoeken, welke zeer bekoorlijk zal zijn, wanneer het land eens bevolkt is, en men, ten minste op elke vijftig uren afstands, gelegenheid vindt om onder dak te komen.

Dit is nu dat heerlijke verblijf, door de onderhandelaars in *Frankrijk* ons afgeschilderd! Dan, ik wil ook gewagen van het onthaal, van wege de regering genoten. Toen de Fransche Officieren, welke mij verzeld hadden, den Gouverneur bezochten, zeide hij tot den Oorlogsminister: Zij behoefden geene vreemdelingen, om de gansche wereld krijg te voeren. Welk eene trotschheid! En evenwel staan de kapers, welke zij gewapend hebben, alle onder het bevel van die vreemdelingen, wier hulp zij verachten. Daar ik dezen hoogmoed des Gouverneurs bemerkte, wachtte ik mij wel, hem te beleedigen. Ik vond mij bedrogen een aanzien van het land, de menschen en hunne beginsels, en zag wel, dat mij niets te doen overbleef, dan mij, zoo goed mogelijk, te redden uit den poel, in welken ik geraakt was. Ik besloot dus slechts zoo lang te blijven, als noodig ware, om het land, en wat daartoe betrekking heeft, te leeren kennen.

De *Creool* van *Buënos-Ayres*, die de beginsels van den opstand aangenomen heeft, is trotsch, ijdel, aanmatigend, en, staatkundig beschouwd, in hoogen graad ijverzuchtig. Hij haat den vreemdeling, die zijne zaak gediend heeft, en waant voor zijnen moed en zijne talenten geen voorbeeld noodig te hebben. Zijne prikkelbaar karakter is niet, zoo als men denken zou, het gevolg van zijnen toestand: hij kon FERDINAND VII dienen, en zou even zoo zijn. Zijne belagchelijke eigenliefde *is* de drijfveder van al zijne handelingen.

Het physieke leven te *Buënos-Ayres* kan mede onder de onaangenaamheden betrokken worden. Rundvleesch, dat hier zeer overvloedig is, is ook schier het eenige, dat er te bekomen is; van schapenvleesch, wild en visch wordt weinig werk gemaakt. Daar men den landbouw steeds verwaarloosde, verbouwt men niets, wat het leven kan veraangenamen. Op den waterigen bodem wassen weinig boomvruchten, en zij zijn slecht. De inlanders roemen eene wilde vrucht, welker vleesch naauwelijks de kern overdekt. Tuingewas is zeldzaam en ontaard. Eenig droog ooft en oranjeappelen worden van *Mendoza*, twee honderd uren ver, aangebragt, en zijn zeer duur. Tallooze kudden van paarden, rundvee en muilezels bedekken de landstreek, of liever de wilde vlakten van dit eenzame land. Deze leveren, door huiden, talk en gedroogd vleesch, de eenige handelsartikelen op tot uitvoer. Hoezeer die kudden sedert den opstand, zeer verwaarloosd en verstoord zijn geworden, kan men evenwel, thans nog, ossen, het stuk voor twee piasters, en paarden of muilezels, voor een' piaster het stuk, in groote menigte, koopen; wel verstaan, alléén op den afstand van eenige honderd mijlen van de stad: want hoe nader in derzelver omtrek, hoe duurder. Velen dezer dieren, welke volstrekt geen' bezitter hebben: men kent dezelve, door niet van eenig teeken voorzien te zijn, waarmede de eigenaars hen brandmerken. Op geweldige afstanden treft men, hier en daar, eene hut van *Estancias*, of herders, aan; voor het overige is alles zoo onbewoond, dat men den bewoner van een honderd uren verwijderd gelegen huis zijn' buurman noemt. In dezen oceaan van onbebouwde weiden staat de reiziger ten doel aan de tijgers, die daar hunne verblijven hebben, en aan den brandenden zonnegloed: geen enkele boom biedt zijn vermoeid oog, in deze oneindige eenvormigheid, een rustpunt aan.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.